

Riigi Teataja

Nr. 94.

20. novembril 1928 a.

Nr. 94.

Art. 560. Ministeeriumide korralduse seaduse § 483 muutmise seadus.

561. Veneagsete pensionäride toetusraha nõudmise tähtaja pikendamise seadus.

562. Juhtnöörid mäeosakonnale ja mäeseaduse § 58 ette nähtud komisjonile mäeseaduse peatükk IV käsitamisel.

563. Pärnu linnavalitsuse teadaanne koolikohustuse laiendamise kohta.

564. Sundmäärus loomade tapmise ja liha järelevaatuse kohta Elva alevis.

565. Kallaste alevi laadamaksu määrus laadamaksu võtmiseks.

Riigikogu poolt 6. novembril 1928. a.
vastuvõetud

560. Ministeeriumide korralduse seaduse § 483. muutmise seadus.

Ministeeriumide korralduse seaduse § 483. (V. S. K. I köide, II jagu) ettenähtud kolmetuhande rubla asemel lugeda viistuhat krooni ja kuuetuhande rubla asemel kümmetuhat krooni.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 6. novembril 1928. a.
vastuvõetud

561. Veneagsete pensionäride toetusraha nõudmise tähtaja pikendamise seadus.

Veneagsete pensionäride toetamisseaduse muutmise seaduse (R.T. nr. 26 — 1923) § 6 kaotab maksvuse.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

562. Juhtnöörid mäeosakonnale ja mäeseaduse § 58 ette nähtud komisjonile mäeseaduse peatükk IV käsitamisel.

Antud mäeseaduse (R.T. nr. 30 — 1927) § 5 p. 4 põhjal.

1. Kui mäetööstur esineb sundloovutamise nõudega maa-alade kohta, mis riigi poolt asunikule välja antud maaseaduse § 15 lit. a ja riigimaade põliseks tarvitamiseks ja omandamiseks andmise seaduse § 2 alusel, ja milles veel asuniku nimele kinnistamata, siis teeb mäeosakond harilikus mäeseaduse § 58 korras otsuse, kas ja kui palju maad loovutamisele kuulub. Otsus tehakse arvesse võttes mäetöösturi poolt mäeseaduse §§ 35 ja 75 põhjal esitatavaid kavasid ja plaane, ja kaaludes nende kavade tehnilise ja majandusliku läbiviimise võimalusi ja läbiviimise aega.

Kui mäeosakonna otsus eitav, teatab ta sellest kirjalikult ainult mäetöösturile; kui jaatav, siis ka põllutööministeeriumi riigimaadevalitsusele ja asunikule, kelle käes maa kasutada on. Teade toimetatakse asjaomastele kätte korras, mis lubab kindlaks teha kättesaamise päeva, millest arvatakse mäeseaduse §§ 61 ja 89 ette nähtud edasikaebuse tähtajad.

2. Ei tule edasikaebuse lõputähtajani kelleltki asjast huvitatud poolelt edasikaebust, või on pooled kirjalikult teatanud, et nemad otsusega rahul on, nimetab mäeosakond, juhusel, kui loovutamise otsus jaatav, mäeseaduse § 59 korras koha peale saatmiseks oma

esindaja ja kohalesõidu aja ja palub vastavat maavalitsust samaks ajaks oma esindaja saata. Ühtlasi teatab mäeosakond sarnasest esindajate väljasõidu ajast ja kohtamise kohast mae-töösturile, riigimaadevalitsusele ja asunikule, neile meelde tuletades nende õigust asjatund-jaid kohale kutsuda. Keerulisemal juhustel, kui mäeosakonna ja maavalitsuse esindajad tarviliseks arvavad omalt poolt ka asjatundjat kutsuda, teevad nad seda omavahelisel kokku-leppel.

3. Eelpool (punkt 2) nimetatud mäe-osakonna ja maavalitsuse esindajad esitavad pooltele küsimuse, kas nemad vabatahtlikult pole kokku leppinud või kas nemad seda ei tee esindajate juuresolekul. Kui sarnane kokkulepe saavutatakse, võtavad esindajad selle protokoll, mille ka pooled alla kirjutavad.

Kui pooled kokku ei lepi, kuulavad esin-dajad ära poolte nõudmised ja seletused ning ekspertide arvamised, vaatavad üle loovu-tatava objekti ja asuvad siis objekti loovutamise eest nii riigimaadevalitsusele kui ka asunikule maksetava iga-aastase tasu (mäseaduse § 53) ja muude loovutamise tingimuste kindlaks-määramisele. Selle juures võtavad esindajad võimalust mööda juhtnööriks Tsiviilseaduse § 584 reeglid, rendi ja teiste maksude suu-ruse, mida asunik oma krundi pealt maksab, samuti ka asunikule ülejääva krundiosa väärtuse vähenemise selle tõttu, et osa krunti loovutatakse.

Esindajate poolt kavatsetava kahjutasu ja tarbekorral tagatise suuruse määramised kan-takse kirjalikul kujul mäseaduse § 58 ette nähtud komisjonile ette.

4. Mäseaduse § 58 ette nähtud komisjoni istungi aja ja koha määrab ära ja saadab kutsed liikmetele ja asjaomastele pooltele mäeosakond. Kohaks valitakse harilikult maa-konna linn, kus enamjagu liikmeid elutseb.

Komisjon algab oma toimingut lepitusette-panekuga pooltele; kokkuleppe mittesaavu-tamisel võtab arutusele eelpoolnimetatud (pp. 2 ja 3) esindajate poolt kokku võetud andmed ja nende arvamise, kuulab ära poolte vaidlused ja teeb siis oma otsuse, mille kuulutab all-kirja vastu ilmunud pooltele. Poolte ilmumine ei takista otsusetegemist. Mitteilunud pool-tele saadetakse komisjoni otsus kirjateel, vii-sil, mis võimaldab kindlaks teha, et otsus kätte on saadud.

Otsus saadetakse mae-töösturi nõudmisel mäeosakonna poolt täide.

13. novembril 1928 a.

Kaubanduse-tööstuseminister J. Holberg.

Mäeosakonna direktor J. Kark.

563. Pärnu linnavalitsuse teadaanne koolikohustuse laiendamise kohta.

Pärnu linnavalitsus teatab, et linnavolikogu 23. augusti 1928 a. otsusega, mis kinnitatud hariduseministeeriumi poolt, on avalikkude algkoolide seaduse elluviimise määruse muut-mise ning täiendamise määruse II osa põhjal (R.T. nr. 107 — 1924) laiendatud sunduslik koolikohustus Pärnu linna piirides algkooli 6 klassi ulatuses kõigi alla 16-aastaste laste kohta, alates 1. augustist 1929 a.

Märkus. Nende 8—16 a. vanuste laste kohta, kes on lõpetanud algkooli 4 või 5 klassi ja sellega vabastatud koolikohustu-sest enne 1. augusti 1929 a., ei ole käes-olev otsus maksev.

Pärnus, 30. oktoobril 1928 a.

Linnapea Kask.

Sekretär Rumvolt.

Elva alevivolikogu poolt 8. sep-tembril 1928 a. vastu võetud

564. Sundmäärus loomade tapmise ja liha järelevaatuse kohta Elva alevis.

Antud tapamajade ja liha järelevaatuse sea-duse (R.T. nr. 108 — 1923) § 31 ja alevisea-duse § 62 põhjal.

§ 1. Kõik Elva alevi piirkonnas müügile tulev toiduksmääratud liha peab olema looma-arsti poolt järele vaadatud ja vastavalt tembel-datud.

§ 2. Lihakauplejad võivad alevis loomi tappa ainult alevivalitsuse ja loomaarsti poolt kohaseks tunnistatud ruumides.

§ 3. Hädatapmisi on lubatud toimetada ka väljaspool tapakohti, kui on karta, et loom enne tapakohale jõudmist otsa võib saada kas õnnetu juhtumise või mõne ägeda iseloomuga haiguse tõttu. Niisuguste õnnetute juhtumiste hulka kuuluvad: pealuu, selgroolülide ja puu-saluu murdumised, rasked haavad, raske verejooks, äge puhutushaigus, lämmatuse häda-oht, raske sünnitus ning muud sarnased juh-tumised. Hädapärast tapetud looma ei ole lubatud enne loomaarstlikku järelevaatust tük-kideks jagada ega kopsu, südant, maksa ja neere kehast eraldada.

§ 4. Tapakohad peavad olema tehniliselt ja tervishoidlikult vastavas seisukorras ja puh-tad.

§ 5. Tapetult Elva alevisse müügile too-davad loomad ja loomade üksikud osad pea-vad enne müümist alevivalitsuse poolt kind-laksmääratud kohal ja ajal loomaarsti poolt järele vaadata ja tembeldata.

§ 6. Liha järelevaatamine, tembeldamine, kõlblikuks tunnistamine, kõlbmata liha hävitamine, tingimisi kõlbliku liha steriliseerimine sünnib põllutöoministri sellekohase määruse põhjal (R.T. nr. 12/13 — 1924).

§ 7. Lihakauplejatel peab olema lihavedamiseks puhas tsinkplekiga seest löödud või õlivärviga värvitud veonõu. Liha peab vedamisel kinni kaetama valge puhta linaga.

§ 8. Liha järelevaatuse kuludeks võetakse tasu põllutöoministri poolt kinnitatud takside järgi.

§ 9. Selle sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 10. Käesolev sundmäärus astub jõusse 2 nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Elvas, 11. oktoobril 1928 a. Nr. 1653.

Alevivanem Tamm in.

Sekretär O. Laas.

Kallaste alevivolikogult 1. juulil ja 3. septembril 1928 a. vastu võetud ja rahaministrilt 17. septembril 1928 a. kinnitatud

565. Kallaste alevi laadamaksu määrus laadamaksu võtmiseks.

(Antud aleviseaduse § 62 põhjal.)

§ 1. Kallaste alevis peetavatel laatadel võetakse maksu:

a) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus alla 100 kr. — 1 kr.;

b) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus üle 100 kr. — 2 kr.;

c) müüdava sarvloomade pealt — 0,50 kr.;

d) müüdava lamba, sea ja vasika pealt — 0,25 kr.;

e) müüdava põrsa pealt — 0,10 kr.;

f) iga koorma või veoriista pealt, millest või mille kõrval kaupa müüakse, kauba väärtuse järgi — 0,50—1,50 kr.;

g) korvist või käepealt müüjalt — 0,10—0,30 kr.;

h) kauplustelt müügikoha jooksvasülla pealt — 1,50—2 kr.;

i) laua või maasoleva kasti või korvi pealt — 0,25—0,50 kr.;

k) laada lõbustustelt (palagaanidelt) iga tarvitatava ruutsülla pealt — 2—5 kr.

Märkus. Laadamaksu alla ei kuulu alalised kauplused ja laadaplatsimaksu hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate laudade ja muude sisseseadete üür.

§ 2. Laata peetakse alevivalitsuse poolt määratud platsil. Igaüks, kes laadaplatsi piirkonda midagi müüa toob või sealt ostes edasi müüb, on kohustatud ära maksma müügi algul laadamaksu oma müügiobjektile vastaval määral kohaliku alevivalitsuse esindajale. Müügiobjekti väärtuse või müügiks tarvitatava platsi suuruse, kus see maksusumma väljaarvamiseks tarvilik, määrab kindlaks maksuvõtja.

Märkus. Laadaplatsi piirkonnaks tunnistatakse alevi administratiivpiir.

§ 3. Laadamaksu äramaksmise üle antakse sellekohasest raamatust alevivalitsuse templiga kviitung, mille kaubamüüja laadaja lõpuni peab alles hoidma ja ette näitama alevivalitsuse esindajale ning politseiametnikule, kes maksusid kontrollivad.

§ 4. Laadamaksu sissenõudjad ja kontrollid määrab alevivalitsus.

§ 5. Maa- ehk krundiomanik või -pidaja, kelle maa ei käi laadaplatsi alla, aga asub siiski laada piirkonnas, ei tohi lubada oma maa peal mingisugust kaubamüümist, kui selle kauba pealt laadamaks on maksmata.

§ 6. Käesolev määrus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas, millisest ajast kaotab maksu Kallaste alevivolikogu poolt 18. septembril 1921 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 104 — 26. novembril 1921 a. kuulutatud sunduslik määrus maksude võtmiseks Kallaste alevi tänavatel ja platsidel peetavatel laatadel.

Alevivanem D. Gluhovetsky.

Sekretär J. Kulli.